

Шепочуть мамині вуста

Микола Сингаївський

(пісня-дума)

Дітей заждалась тиха мати,
На жаль, немає і листа...
- Нема часу, щоб написати, -
Шепочуть мамині вуста.

Не раз вона їх виглядала,
Дозріли вже не раз жита...
- Це, мабуть, знов зажура давня, -
Шепочуть мамині вуста.

Згадає ненька - і всміхнеться,
Що десь онука вироста...
- Пошли їй, доле, ніжне серце, -
Шепочуть мамині вуста.

Вона б сама до них летіла,
Та відлетіли вже літа...
- Пошли їм, доле, мужні крила, -
Шепочуть мамині вуста.

Весна вітає землю отчу,
Вертають птахи до гнізда...
- Чомусь недобачають очі, -
Шепочуть мамині вуста.